



بررسی نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اردبیل نسبت به خوددرمانی با دارو

محمد علی محمدی^۱، بهروز دادخواه^۱، ناصر مظفری^۲، سجاد محمد نژاد^۳، بهنام مولایی^۴، دلاور دادخواه^۵

s.nejad@arums.ac.ir

چکیده

هدف: یکی از مشکلات فرهنگ دارویی کشور ما مصرف دارو بدون تجویز پزشک است. و مصرف بی رویه و خود سرانه داروها به عوارض داروها می افزاید. لذا این بررسی با هدف سنجش نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اردبیل بدون تجویز پزشک انجام گردید.

روش ها: این مطالعه توصیفی- مقطعی (Cross-Sectional) روی ۳۲۰ نفر از دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی اردبیل اجرا گردید. نمونه ها به صورت تصادفی، از تمام دانشکده ها و از طریق یک پرسشنامه جمع آوری گردید. داده ها وارد برنامه نرم افزاری SPSS/pc گردید و با استفاده از آزمون آماری توصیفی، کای اسکور تجزیه و تحلیل گردید.

یافته ها: نتایج مطالعه نشان داد ۵۵٪ نمونه ها مونث، ۴۱٪ متاهل، میانگین سنی افراد شرکت کننده $1/6 \pm$ ۲۰/۶۳، ۳۱/۲٪ از دانشکده پزشکی، ۳۱/۲٪ در مقطع دکتری، ۵۵/۹٪ نمونه ها خوابگاهی بودند. ۳۴/۹٪ تحصیلات پدر دیپلم و ۴۰/۶٪ تحصیلات مادر زیر دیپلم بود. در ارتباط با نگرش نسبت به خوددرمانی، نتایج نشان داد که "به نظر من خوددرمانی معمولاً بی خطر است" ۳۵/۱٪ کاملاً موافق و ۴۴٪ موافق و ۱/۶٪ کاملاً مخالف بودند و عبارت "آموزش در رابطه خوددرمانی ضروری نیست" با ۱/۶٪ کاملاً موافق و ۴/۴٪ موافق و ۴۷/۲٪ کاملاً مخالف بودند و در کل ۷۴/۴٪ نمونه ها دارای نگرش مثبت به خوددرمانی داشتند.

نتیجه گیری: با توجه به میزان بالای نگرش به خود درمانی در دانشجویان، ضروری به نظر می رسد که دست اندرکاران و سیاستگذاران آموزش در جهت افزایش آگاهی دانشجویان اقدامات لازم مبذول فرمایند.

واژگان کلیدی: خوددرمانی، نگرش، دانشجو

- ۱- دانشجوی دکتری تخصصی آموزش پرستاری دانشگاه تبریز
- ۲- دانشیار گروه داخلی- جراحی دانشگاه علوم پزشکی تبریز
- ۳- دانشجوی دکتری تخصصی آموزش پرستاری دانشگاه تهران
- ۴- دانشجوی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
- ۵- دانشجوی دکتری تخصصی روانشناسی دانشگاه ترکیه
- ۶- کارشناس ارشد داخلی- جراحی نمین

